

На много мѣста българскитѣ училищни здания сж заети отъ сръбскитѣ войски съ единственното лошо намѣрение да се попрѣче на занятията на българскитѣ учители и ученици, при всичко, че има редъ други свободни здания за заемане отъ сръбскитѣ войници. Посочи се по-горѣ, че българското дѣвическо училище въ Скопие е служило за затворъ.

Нѣщо по-вече: на много мѣста сръбитѣ сж се опитали да обрѣщатъ българскитѣ училища въ сръбски. Такива сж случаетѣ въ селата: Смилево, Лопатница и т. н. въ Битолско; с. Лъжане въ Охридско и т. н.

Въ Тетово сръбитѣ насила взели българскитѣ тамъ дюгени и прѣкрѣстили мѣстната черква „Св. Кирилъ и Методий“ на „Св. Сава“.

Прокламацията на Македонския генералъ-губернаторъ Вълковъ е била късана отъ сръбскитѣ власти въ Гевгелий въ присѣтствието на самия губернаторъ. (К. Сергѣимовъ, писмо отъ Солунъ, *ibid.*).

Сръбитѣ навсѣгждѣ въ Македония бързатъ да прѣброяватъ населението и чрѣзъ тероръ внушаватъ што въ разладенитѣ специални книги по това прѣброяване, графата за „българи“ трѣбвало да се попълни съ „сърби“.

Назначенъ е окръженъ началникъ въ Битоля единъ отъ познатитѣ първи ръководители на сръбската пропаганда — Нушичъ. Прѣди 15 дни той събра на конференция всички кметове сръбомани и сръбскитѣ главни учители, на които даде разни наставления за начина на управлението и за новото прѣброяване на населението. Начинътъ на това сръбско прѣброяване бѣше възмутило Българската митрополия въ Битоля и тя протестира. П. Нушичъ, съ свойствена пристореност, останалъ очуденъ и заявилъ, че такива наставления никому не е давалъ, че ако подобно вѣщо сж извършили неговитѣ подчинени, то е тѣхна лична работа и че ще имъ заповѣда да не повтарятъ тая грѣшка, — никого да не насилватъ да се казва и записва сръбинъ“.

Имената на улицитѣ въ по-виднитѣ български заселища се кръщаватъ съ сръбски имена. Само въ Охрида оставили на една улица името на Ив. Вазовъ.

Въ паспортитѣ българскитѣ имена се замѣнятъ съ сръбски окончаня, Сжщото е и съ надписи на магазини и т. н.